

[Ministeren for offentlige arbejder.]

minder mig altså om den situation, idet man nu siger, at vi må tænke i helt andre baner, vi må planlægge o. s. v.

Det ærede medlem hr. Guldberg sagde, at der ikke i city, i bykernen; blev mere plads, fordi man byggede tunnelbanen, og det er vel rigtigt; det bliver der ikke, medmindre man yderligere bygger parkeringspladser o. s. v. Men jeg kunne da meget vel tænke mig den mulighed, at man, efterhånden som der bliver flere og flere biler, simpelt hen må forbyde almindelig bilkørsel i city, altså forbyde al anden kørsel end erhvervskørsel og anden helt nødvendig kørsel, for det kan jo ikke være rigtigt, at vi har den situation i bykernen, at de, der står op kl. 5, har mere ret til at få en parkeringsplads end dem, der står op kl. 6, og man kan vel heller ikke i det lange løb have det sådan, at nogle skal have en parkeringsplads, hvis der er lige så mange, der ikke er plads til. Altså, det kan meget vel gå sådan, at der på et eller andet tidspunkt bliver så mange biler, der kører ind, at vi inden for det område simpelt hen må forbyde parkering. Kommer vi i den situation, hvad jeg altså meget vel kan tænke mig, ja, så får jo en tunnelbane dobbelt så stor betydning i dette city. Derfor synes jeg altså slet ikke, at de betragtninger, som det ærede medlem hr. Guldberg fremførte, var noget virkeligt argument for, at man skulle kunne undvære en tunnelbane.

Det er klart, at det ærede medlem har ret, når han taler om, at man må tage hensyn til fremtiden med lufthavnens placering, med den faste Øresundsforbindelses placering, med spørgsmålet om, hvor vi skal have banegård o. s. v. Det er helt givet, at sådanne hensyn må tages, og det er da også forudsat i lovforslaget. Jeg vil dog gerne sige, at der ikke på nuværende tidspunkt er nogen som helst tanker om at flytte Hovedbanegården fra det sted, hvor den ligger i dag; det har tværtimod vist sig, at det var en ualmindelig rigtig placering på det tidspunkt, da man byggede Hovedbanegården. Der er altså slet ingen tanker i den retning.

Det lovforslag, vi behandler i dag, har jo den fordel, at man kun skal tage stilling til den første etape. Derfor har man netop alle muligheder for i den fremtid, vi

går i møde, at tage hensyn til den udvikling, vi er inde i. Når man når så langt, at man ved, hvor man skal placere lufthavnen, når man kommer så langt, at man ved, hvor man skal placere den faste Øresundsforbindelse, så kan man netop i det fremtidige arbejde tage hensyn til disse ting.

Til det ærede medlem hr. Arne Larsen vil jeg kun sige, at når jeg har sagt, at jeg mente, det ville være rimeligt at dele sol og vind lige mellem de kollektive trafikmidler og den individuelle trafik, så er det jo ikke at forstå på den måde, at jeg mener, det matematisk skal være sådan, at man ofrer nøjagtigt lige mange penge til hver side. Det, jeg har ment med den udtalelse, er, at man ikke alene kan satse på de individuelle trafikmidler, men at man må prøve at kombinere disse ting på en fornuftig og rimelig måde.

Det ærede medlem var jo også inde på spørgsmålet om linjeføringen for de næste etaper, og det er da klart, at der kan blive megen diskussion om, hvorvidt man skal foretrække den ene eller den anden som nr. 2 eller som nr. 3. Det må jo i nogen grad gå efter, som udviklingen går, og, som jeg sagde før, under hensyn til, hvordan man planlægger de andre store ting, der har forbindelse hermed. Jeg vil jo også gerne ligesom det ærede medlem have mulighed for at bygge tunnelbanen hurtigere end forudsat i lovforslaget. Jeg tror desværre, at med alle de mange store opgaver, der ligger for — ikke alene inden for det område, som jeg repræsenterer, men inden for mange andre områder — bliver det meget svært både at skaffe kapital og at skaffe arbejdskraft, sådan at tempoet kan blive stærkere end det, der er forudsat i lovforslaget; men jeg har selvfølgelig ligesom det ærede medlem ønske om, at det kunne gå hurtigere end de 25 år, der er forudsat.

Til det ærede medlem hr. Rimstad har jeg ikke mange bemærkninger. Jeg har vistnok ved første behandling i maj måned sagt til det ærede medlem, at det jo ikke er sådan, at statsbanerne trænger sig på; det er ikke statsbanerne, der i og for sig har ønsket at være dem, der skulle drive tunnelbanerne; men sådan som det hele kom til at ligge, er der nok ikke andre muligheder. Jeg tror også, det er en fornuftig